

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1625/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у паравној ствари тужиоца Стамбена заједница Србе Јовановића број .. у Неготину, са седиштем на адреси Србе Јовановића број .. и адресом за пријем поште Трг ЈНА 1А, први спрат локал 33, чији је пуномоћник Мирјана Деретић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Радоњић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 311/2022 од 27.09.2022. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 311/2022 од 27.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 311/2022 од 27.09.2022. године.

Образложење:

Пресудом Основног суда у Неготину П 27/22 од 14.07.2022. године, ставом првим изреке, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља Ненада Милића од 22.12.2021. године у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати износ од 31.369,36 динара на име дуговања по основу накнаде за плаћање текућег одржавања и инвестиционог одржавања, накнаде за професионалног управника са законском затезном каматом обрачунатом почев од 15.12.2021. године до исплате, као и у делу трошкова извршења у износу од 17.225,23 динара. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати износ од 13.416,00 динара на име трошкова извршења по решењу о извршењу Иивк 432/21, као и износ од 9.000,00 динара на име састава молбе суду за достављање оставинског решења. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.150,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 311/2022 од 27.09.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужене је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 10/23), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 10/23) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. О праву тужиоца као и о истакнутим приговорима застарелости и пасивне легитимације, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а тиче се примене одредби чланова 14. став 1. тачка 4, 64. и 65. Закона о становању и одржавању зграда јер је питање дуговања новчаног износа по основу накнаде за професионалног управника, текућег одржавања зграде и инвестиционо одржавање зграде чињенично питање сваког конкретног спора због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Посебном ревизијом се не може побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Поред тога, тужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради дуга, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1.ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 13.01.2022. године. Вредност предмета спора је 31.369,36 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић